

Главни циљ наше школе јесте стварање безбедне и подстицајне средине за учење, рад и развој деце, напредовање наставника и свих запослених у школи.

Већина деце у одрастању има периоде агресивности, испољене кроз: протестовање, викање, ударање, лупање, вређање, свађање са свима, чак и са одраслима.

Агресивно понашање не мора бити свесно, намерно повређивање другог.

Једна од карактеристика агресивних особа је импулсивност или мањак самоконтроле.

Деца могу научити да контролишу своју агресивност.

Насиље у школској средини је:

појава када је група ученика или један ученик/-ца трајно и учестало изложен/-а малтретирању од стране једног или више ученика, који намерно желе да их физички повредe, понизе или изложе другим психолошким и социјалним непријатностима.

Откуда агресивно понашање „долази“?

Упркос различитим факторима који су у основи агресивног понашања (генетика, породични стил васпитања, друштвене и историјске околности, медији), оно се сматра **наученим понашањем**.

Може се заменити другачијим обрасцима понашања ако се довољно рано почне радити на томе.

Уколико се ништа не предузме, агресивност постаје значајна особина личности.

Насиље није:

- једнократни инцидент који се неће поновити
- пријатељска размирица, свађа или неспоразум
- случај или грешка
- случајно nanoшење бола
- пријатељско задиркивање
- насилно решавање сукоба између пријатеља исте моћи

Врсте насиља:

- **вербално** – називање погрдним именима, ругање, омаловажавање, вређање, добацавање, исмевање и др.
- **физичко** – ударање, гурање, рушење, отимање и уништавање ствари
- **социјално** – оговарање, избегавање, игнорисање, изоловање, ширење лажи и гласина
- **психичко** – претећи погледи, гримасе, исмевање, нежељени додир и коментари, ухођење, изнуђивање новца, уцењивање
- **електронско** - укључује било какав облик слања порука путем интернета или мобилних телефона
- **сексуално** – насиље у којем су повезана физичка и психолошка форма насиља, а често и социјална; оно подразумева нежељено додиривање, на нежељен начин и по нежељеним деловима тела, изнуђивање сексуалних услуга, принуда на сексуални чин, подвођење итд.

Насилно понашање је широко распрострањен проблем

Заступљено је у свим узрастима и у свим културама.

Деца често само **опонашају научено понашање** јер се у њиховим породицама и међу пријатељима насиљем решавају сукоби и проблеми.

Помозите детету које трпи насиље:

На насиље не одговарајте насиљем.

Разговарајте с дететом!!!

Верујте детету - деца врло ретко лажу о томе.

Не критикујте - саосећајте с дететом

Пажљиво слушајте - сазнајте што више чињеница.

Одмах затим... **Сарађујте са школом!**

Имајте на уму да је важније да научите дете како да се само заштити него да га ви заштите!

